

[Helge von Rosen.]

forsøg på at laborere lidt med hr. Ømanns tanker. Trods en vis personlig sympati for lovforslaget, eller rettere sagt for et vist element i det, må jeg altså konstatere for det første, at det ikke er foreneligt med boligforliget, for det andet, at det indebærer så urimelige muligheder for lettelse af skattebyrden specielt for velhavere, at det radikale venstre må være helt negativt over for forslaget.

Sigsgaard: Jeg kan være helt enig med forslagsstillerne i deres motivering for lovforslaget. I dag finder der jo faktisk en urimelig forskelsbehandling af lejere og parcelhusejere sted, og det vil jeg godt belyse med et eksempel.

Hvis vi tænker os to ægtepar med samme skattepligtige indkomst, uden indregning af overskud eller underskud på fast ejendom, på 40.000 kr., hvor det ene par bor i lejlighed og det andet i eget hus, vurderet til 100.000 kr. og med en pantegæld på 120.000 kr., så skal parret i lejligheden betale ca. 11.000 kr. i statsskat, mens det andet par får et underskud på deres hus på ca. 8.500 kr. og dermed slipper med 7.500 kr. i statskat eller 3.500 kr. mindre; det er egentlig utroligt, at lejerne finder sig i den behandling, og samfundsøkonomisk er virkningerne yderst uheldige: jorden stiger i pris, fordi skattefordelene kapitaliseres og indkasseres af ejendomssælgerne. Folk presses til at købe eget hus og låne til op over skorstenen, for staten betaler jo det meste af gildet.

Regeringen jamrer over, at folk ikke vil spare op, men hvorfor i alverden skulle folk egentlig gøre det, når politikerne vinker med store gevinster, hvis de vil forkøbe sig og låne alt, hvad de kan? Og så klager man over, at alt for mange vil låne alt for meget, så renten ryger i vejret, men det er de gamle partier selv, der gennem parcelhusejernes skattefordele er med til at sprænge realkreditte, presse renten op og sætte fart i jordspekulationen. Og det bedste, folk kan gøre i dag, hvis de dårlig nok har en klink på lommen ud over de løbende indtægter, er faktisk at købe sig en byggegrund til 100.000 kr. og så låne på den alt, hvad der kan lånes, så kan de indkassere en stor skattebesparelse foruden de 10.000-20.000

kr., som grundens handelsværdi stiger med hvert år — og så ruller jordprisstigningen og jordspekulationen.

Så må man spørge: ville SFs forslag klare problemet? Og det ville det desværre ikke; det er ensidigt til fordel for dem, der har tegnebogen i orden. Kan manden med de gode bankforbindelser ikke mere få skattefradrag for renterne af pantegælden, ja, så dropper han pantegælden og får i stedet for et almindeligt banklån, f. eks. med sikkerhed i ejerpantebrev. Renten af sådanne lån kan stadig væk trækkes fra, men det er som sagt kun ham med den tykke tegnebog og de gode bankforbindelser, der kan gøre det, og her er jeg altså helt enig i den vurdering, der er kommet frem fra hr. Grünbaum og hr. Helge von Rosen og vist også fra andre.

Som bekendt er det sådan i dag, at man kun kan låne, hvis man ikke har behov for det. Hvis vi tager et hus, købt for 150.000 kr. og vurderet til 100.000 kr., og regner med 8 pct. i gennemsnitlig forrentning, så får han, der har en pantegæld på 120.000 kr., et underskud på 9.600 kr. på huset, og de kan ikke fradrages efter SF-forslaget. Men han, der i stedet for på grund af sin gode økonomi og sine gode forbindelser kan låne de 100.000 kr. af de 120.000 kr. privat, i banken eller på anden måde, han har stadig sit underskud næsten i behold, og han kan trække 8.000 kr. fra på selvangivelsen. SF-forslaget er altså også efter min vurdering ensidigt til fordel for dem med de gode bankforbindelser.

Hvad kan man så gøre i stedet for? Der vil jeg i parentes sige, at det har været glædeligt at høre, at flere ordførere, specielt hr. Grünbaum, har været inde på, at der bør gøres noget, og har peget på en række initiativer, der kunne tages. Jeg vil pege på en anden mulighed.

Den første mulighed er at vedtage, at privat gæld i det hele taget ikke er fradragsberettiget, at fradragsret kun kan fås, hvis det klart kan påvises, at gælden er erhvervs-mæssigt begrundet. Denne ordning var hr. Helge von Rosen inde på som et tankeeksperiment, men en sådan ordning er svær at administrere og passer dårligt sammen med, at renteindtægter er skattepligtige.

Den anden mulighed, som VS hermed foreslår og beder udvalget om at overveje, er at sætte lejeværdien, som i dag er sat til 3 pct.,